

Uredništvo  
in upravišstvo:

Kolodvorske  
ulice št. 15.

Z urednikom se  
more govoriti  
vsak dan od 11.  
do 12. ure.

Rokopisi se ne  
vračajo.

Inserati:

Šestopisna peti-  
vrsta 4 kr., pri  
večkratnem po-  
navljanju daje se  
popust.

# Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano  
v upravišstvu:  
za celo leto 6 gl.,  
za pol leta 3 gl.,  
za četrt leta 1 gl.  
50 kr., na mesec  
50 kr., pošiljatev  
na dom velja me-  
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja  
za celo leto 10 gl.,  
za pol leta 5 gl.,  
za četrt leta 2 gl.  
50 kr. in za jeden  
mesec 85 kr.

Štev. 11.

V Ljubljani v četrtek, 15. januarija 1885.

Tečaj II.

## „Nemškutarska“ vlada!

Pazno čitajočim zadnjo številko goriške „Soče“, urinilo se nam je akademično vprašanje, katera izmed mnogobrojnih moralnih nesnag najhuje onečasti in omadežuje po božji podobi ustvarjeno človeško dušo? Pač ni bilo prijetno delo, spustiti se v okužene globine goriške „Soče.“ A lotili smo se ga; zasledovali smo devico s Sočinega obrežja, ko je po svetu trosila laž, da je „Ljubljanski List“ lojalnemu narodu slovenskemu spodtikal veleizdajske namene ter „policiji ovajal“ poštene slovenske veljake. Stopinice njene smo pobirali, navzlic naravnemu gnjusu pred nečuvno drznostjo, s kojo se je goriški tednik usojal, samopašnost, nizko koristolovstvo očitati poslancu slovenskemu ter stranki njegovi, dasi niti z jedno besedico ne more opravičevati svojega natolcevanja, dasi niti najmanjše pohlevne službice navajati ne more, katero je kak pristaš zmernе narodne stranke od vlade prejel v zahvalo za svoje politično delovanje. Laž in obrekovanje — v istini znamenja nenavadne duševne podlosti! Ali še hujša peča se je nam razkrivala na zgubančenem obličju goriške samice: grda nehvaležnost namreč, s kojo je brez obotavljanja ljubljanski deželni vladi v zobe vrgla *epitheton ornans*: nemškutarska vlada!

Čuješ li, narod slovenski, s kako izredno ljubeznivostjo v Gorici pozdravljajo kranjskega deželnega predsednika? Zlasti ve, kranjske občine, katere ste z burno radostjo pozdravljale prvega rojaka na vzvišenem mestu cesarskega namestnika, ve, katere ste ga v tolikem številu radovoljno sprejele med svoje častne občane, ali vas ne predrami psovka, izražena od goriškega pisuna proti zastopniku presvetle krone v vojvodini kranjski? Dan za dnevom napadajo našega deželnega predsednika glasila propale, v manjšino potisnene nemške stranke. Dan za dnevom slikajo ga dunajski in graški fakičjozni listi, dasi po krivici, kot strastnega

germanofaga, kot zatiralca nemškega življa na Kranjskem, noben teden skoro ne mine, da ne bi svojim vernim čitateljem prevajali ter po svoje zavijali odlomke iz „Ljubljanskega Lista“ le v ta namen, da dokažejo skrajno narodno, Nemcem sovražno mišljenje kranjske lokalne vlade — in sedaj se jim pridruži z nasprotnega konca plemenit soborilec, modra devica goriška, ter strasti navdahnjena s kamenjem in blatom obsiplje „nemškutarsko“ vlado ljubljansko! Razloček vsplošni omiki razodeva se pač le v njeni taktiki. Cesar se doslej tudi najzagrizenejši nemški fanatik ni upal, z drznimi rokami segati v rodbinsko svetišče, to je storil *soi-disant* naroden časnik, niti našim otrokom ni prizanašala „Soča“ goriška!

Toda, naglica škoduje — ne bodimo preurni ter preiščimo, predno da izrečemo končno razsodbo, razloge, katere navaja protivnik svoji čudoviti trditvi v podporo in zaslombo. Saj je „Soča“ sigurno prav utemeljene vzroke imela ter jih gotovo tudi navajala, da ljudstvo na Kranjskem na tak način ščuje in podpihuje! Pozor tedaj rojaki, in oglejmo si njene premise!

Glasno moramo sicer oporekati jalovi trditvi goriškega tednika, da bi kranjska deželna vlada „rada veljala za narodno“. Ona se zaveda svojih dolžnostij, dobro zna, da je njeno stališče vzvišeno nad narodnim prepričkom, nad strankarsko borbo slovenske večine in nemške minoritete. In v istini, Slovenci niso nikedar zahtevali strankarske vlade; njim zadostuje, da se državna sila ne zlorablja na korist protivnikom, da državni aparat s svojo težo ne obremeni slovenskega prebivalstva ter ga moti v njegovem narodnem razvoju. Stroga ustavna doktrina, katera se je tekom stoletij razvijala na Angleškem, da je namreč ministerstvo vedno le izraz zmagujoče politične stranke, je sicer gotovo primerna britanskim razmeram, utegne na svojem mestu biti povsod tam, kjer si le dve v

pojedinih vprašanjih ločeni stranki nasprotujete — pri nas pa, v avstrijski državi z njenim konglomeratom mnogovrstnih narodnih, državopravnih in ekonomičnih strank spremeni bi se isto načelo hipoma v skrajno nevarnost za državni obstanek. Blagohotno nevtralnost, to je tedaj po našem subjektivnem mnenju vse, kar smemo zahtevati od vestne in Slovencem pravične vlade.

In kaka grozodejstva so pregrešili na Turjaškem trgu, da jim iznajdljiva Goričanka privošči laskavi pridevek „nemškutarska vlada“? Na dva dogodjaja opira se obtožnica, od „Soče“ proglašena proti kranjskemu deželnemu predsedniku in njega slovenskemu glasilu. Da ne bi stvar bila tako resna in pomenljiva, misliti bi morali, da je zadnja številka čestitljivega goriškega organa namenjena — pustnemu torqu, toliko predpustne šemarije tiči v „Sočini“ razpravi!

Prvi naglavni greh, kojega „Soča“ očita ljubljanskemu deželnemu predsedniku, je ta, da so se stavili „v središči vojvodine kranjske, v beli Ljubljani, na državno poslopje samo nemški napisi brez slovenskih“. Po besedah goriškega vedeža soditi, blesti se nemški napis oblastno raz pročelja nove šolske zgradbe, vidno znamenje preširnega germanstva na slovenskem ozemlju. Toda potrdi se v Ljubljano, rahločutna goriška devica, obhodi vso c. kr. pripravnico in uverila se bodeš, da noben napis, niti nemški, ne slovenski, ne diči vnanjega zidovja. Notri pač, po šolskih hodnikih, nad raznimi uhodi, dala je šolska oblast, v čegar področje to spada, napraviti nemške napise posameznim razredom, oziraje se na službeni jezik, kateri je na tem zavodu doslej še nemški. I nam bi bolje ugajale tablice z utrakvističnimi napisi, ali dosihmal nahajajo se povsod, po Kranjskem in po Goriškem, tudi v slovenskih paralelkah, celó v slovenski nižji gimnaziji kranjski, vsi napisi vedno še nemški. Nikdo se ni spodtikal nad to malenkostjo, nikdo v tej vnanjosti ni iz-

## Listek.

### „Šaljivi Slovenec.“

(Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov. Nabral Anton Brezovnik, učitelj.)

Pod gorenjim naslovom prišla je pred kratkim v Ljubljani na svetlo knjiga v mali 8°, obsežajoča 192 strani. Natisnila in založila sta jo Ig. v. Kleinmayr in Fed. Bamberg v Ljubljani. Cena jej je mehko vezani 60 kr. Gospod pisatelj, *recte* zbiratelj, ne podaje v knjigi sicer mnogo novega, še nena-tisenega, zbral je večinoma le *membra dis-jecta*, je uredil in sestavil v knjižico. K temu delu napotili so pisatelja, kakor sam pravi v uvodu, naslednji vzroki:

„Če znamo društvo razveseljovati, pridobimo si srca vseh. Smeh je dobrota, znamenje, da je srce s seboj spravljeno; da je duša v blagodejnem enakotežju; da je cel znotranji človek tako po vsem s seboj zadovoljen. Kdor me k smehu prisili, ta je moj prijatelj, temu sem dolžan hvalo. Snov za pri-srčen smeh je pogostem več vredna, kot kak dar ali milost. Ni je na svetu stvari, katera

bi znotranjega človeka tako (pri zdravji ohrani-la, kot prava šala. Brez šale bil bi svet grobišče, življenje prava muka; kajti v šali se le zadobi življenje občut in čutstvo, izvirnost in istino. Kar je sol jedilom, to je hu-mor (šala) življenja. „Humor zgubljen, živ-ljenje zgubljeno“, pravi K. Bühler. To misel uvaževajo tudi mnogi naši časniki ter prina-sajo v svojih predalih redno nekaj kratko-časnic, da bi tako njih čitatelji vsaj za kratek čas pozabili posvetne težave ter se vese-lili zdrave šale. Marsikateri Slovenec zna celo kopico najboljših smešnic, s katerimi zna v vsakem društvu vzbuditi dokaj smeha. Ker pa smo do sedaj pogrešali posebne večje zbirke takih kratkočasnic, lotil sem se jaz tega dela. Premal národič, da bi zamogli imeti za vsak stan posebno tako zbirko, zbral sem šaljic iz vseh stanov skupaj v eno knjigo. Vender sem pri zbiranju skrbno pazil na to, da ne želim nijednega stanu, nijedne starosti, nijednega spola. Skrbno izogibal sem se tudi vseh podlostij, sploh vsega, kar bi utegnilo koga pohujšati ali ob dobro voljo spraviti; gledal sem le, da podam dobro zdravilo proti dolgočasnosti in pobitosti.“

Gospod pisatelj gotovo ni imel malo truda

pri zbiranju kratkočasnic in smešnic, predno je vse nabral, jih opilil ter potem primerno razvrstil za vsak stan posebe. Gotovo mu bode vsakdo hvaležen za njegovo delo, saj bode čitajoč podane smešnice preživel marsikatero uro veselo, zginila mu bode za trenotek skrb za vsakdanji pičli kruh, razvedrilo se mu bode lice in telo njegovo prošinjeno bode nove moči.

Gospoda zalagatelj, katera v novejšem času izdavata skoro izključivo sama vse slovenske knjige, oskrbela sta tudi tej knjižici prav lično vnanjo obliko. Da si je Kleinmayr in Bambergova tiskarna izza slednjih let zelo veliko zastlugo pridobila za slovensko slovstvo, skoro omenjati ni treba, saj je to itak vsakemu razumniku znano; brez teh požrtvoval-nih podjetnikov ležala bi še zdaj marsikatera zelo potrebna šolska in druga knjiga prašna v rokopisu in zastonj bi slovensko ljudstvo klicalo po zalagatelji.

Da se bodo čestiti čitatelji sami uverili o vrednosti te knjižice, podati hočemo v na-slednjem iz kratkočasnic za vsak stan po je-den vzgled. Iz duhovenskega življenja. Papež Pij II. in Starotržani. Eneja Silvij Piccolomini, znaui tajnik cesarja Friderika IV.

vohal eine Haupt- und Staatsaction. Tedaj se tudi ljubljanski pripravniki ne more v greh števati, če se je njej nasproti ravnalo po nekem splošnem običaji; in sedaj napadete vso deželno vladu!! Napisi, gospoda moja, so pač le neka malostna formalnost, glavna stvar je vsekako jezik, v katerem se mladina poučuje na dotičnem zavodu. In tu je nam naglašati, da je sedanja vlada na isti pripravniki našla izključno nemški učni jezik; ista vlada pa je dosegla z nemalim trdom, da se je za več predmetov uvedel slovenski učni jezik, in namesto da bi hvaležno priznavali njene zasluge, namesto da bi si prizadevali, vsaj isto uredbo priboriti tudi lastnemu učiteljskemu naraščanju na Goriskem, psujete naše deželno predsedništvo ter je sramotite pred slovenskim svetom kot „nemškutarsko vladu“!

In kaj čemo odgovarjati žlobudranju o ljubljanskih mestnih šolah? One jezikovne uredbe, katera vas tako silno bode, ni provzročila sedanja kranjska deželna vlada. Našla jo je, in baš bivši urednik „Ljublj. Listu“, mož tedaj, katerega napadete z nečuveno surovostjo, se je najbolj prizadeval, nadomestiti jo s pravičnejšo, slovenskemu jeziku bolj ugajajočo uravnavo. Vlada kranjska storila je svojo dolžnost tudi v tem slučaju, držala se je jedino primerne načela: Vsakemu svoje, slovenskemu otroku slovensko, nemškemu nemško šolo. O pobirkih za kranjske Slovence nikjer niti govora ni bilo, toda odpraviti jedno krivico ter na njeno mesto postaviti drugo, je nezakonito, čisto nevredno je onega faktorja, kateremu je država izročila varstvo ustavnega prava. Pred nekaterimi dnevi objavil je „Ljublj. List“ razsodbo upravnega sodišča o zadevi liberške česke šole. Pri tej priliki je to sodišče razsodilo, da niti normalnega povprečnega števila po presežku petih let ne treba za napravo take, manjšini namenjene šole. Gola trma bi tedaj morala biti od strani ljubljanskega mestnega zastopa, ako pravdo napne proti jednoglasni razsodbi kranjskega deželnega šolskega sveta. Tudi upravno sodišče, o tem niti dvojbe ni, bode moralo odlok naše deželne vlade proglašati pravičnim, v zakonu utemeljenim. Celó med ljubljanskimi radikali širi se to spoznanje, le goriška modrica tega ne priznava, le ona predbaciva krivičnost vladnim ukrepom ter oblastno obsoja našo — „nemškutarsko“ vladu!

Toda, čemu se ukvarjati z nepopoljšljivimi zbeganci goriškimi! Hvala Bogu, kaj malo vpliva imajo med našim narodom! Sezimo malo nazaj v zgodovino volilnih borb na Goriskem in prepričali se bomo, da je celo goriško prebivalstvo običajno vse druge veljake izbralo v razne parlamentne zastope, nego mu je priporočala gostobesedna „Soča“. In

če ni nobene veljave imela na lastnem ozemlju, koliko manj si jo bode priborila na naših tleh, v vojvodini kranjski?!

## Razmere v Nemčiji.

Knezu Bismarcku godilo se je v letošnjem zasedanju državnega zbora prav slabo, opozicija hotela je nasproti njegovim energičnim besedam, da mu vsa Evropa ni imponovala, torej mu tudi peščica opozicijonalcov oponovala ne bode, opozicija mu je torej ob priliki hotela pokazati svojo moč ter mu ni hotela dovoliti zahtevane svote. Toda zdaj obrnilo se je tudi to na bolje, knez Bismarck je zmagal, prvič zmagal v zdanjem zasedanju državnega zbora, dovolila se je v budgetu zahtevana svota za gradnjo obrežnega parnika za guvernerja v Kamerunu.

Ta sklep je izraz zaupljivosti ter kaže, da parlament hoče Bismarcka v naselbinski politiki energično podpirati. Ta izraz zaupanja pa je tem pomenljivejši, ker so „svobodnjaki“ vsled narodnega gibanja v slednjih tednih bili primorani, odpovedati se zvezi s središčem ter se v kolonialni politiki pridružiti onemu možu, katerega morajo po svojem programu načelno napadati. Ta veseli, narodno stvar gotovo pospešujoči izid pa zaradi tega ne izgubi veljave, ker je trebalo nekoliko moralnega pritiska, da so se svobodomislec priidobili za hitro odločitev. Kancelar pričakoval je, ali se bode dovolila zahtevana svota ali ne, in po tem je uredil tudi svoje daljše postopanje v naselbinski politiki, ali prenehati ali na pričetki poti stopati dalje.

Svobodomislec se niso udali vabilom ultramontancem in Welfov, navzlic nujnemu odsvetovanju kancelarja, naj se zadeva ne izroči zopet komisiji in posvetovanju ter se tako zopet zavleče; in tako se je pokazala znatna večina, kateri se je pridružil tudi jeden del središča, za dovolitev torej za podpiranje naselbinske politike.

Narod in njegovi zastopniki — tako se sme reči — so zdaj za naselbinsko politiko ter so jednodušno uverjeni, da se narodni interesi ne smejo oškodovati. Da je debata ob jednem dala kancelarju priliko, da se je mogel izreči za evropski mir ter osebno za Angleško govoriti prijazne, pomirljive besede, to vse se sme gotovo smatrati veliko pridobitvijo. Goji pa se tudi nadeja, da bode angleška osrednja vlada popravila korake svojih uradnikov, kateri nemški naselbini v Kamerunu stavijo ovire na pot ter ji skušajo podvezati žile.

Zdaj ko je obroč demokratsko-ultramontanke koalicije razdrt, smemo se nadejati, da je prišel čas pozitivnega delovanja v parlamentu. Kakor so se svobodomislec udali na-

rodnostni misli ter zapustili središče, tako se slednje tudi ne bode več čutilo obvezano, za demokracijo pobirati kostanj iz ognja, marveč se bode poganjalo samo za gospodarske interese. To pokazalo se bode kmalu pri vladnem predlogu o premembi carinskega tarifa.

Bajka o slabem gospodarskem položaju, katero so razžurili svobodomislec vsled državnega primanjkljaja, pojasnila se bode kmalu in pokazalo se bode očito, da ni nič istine na tem. Če bi bile gospodarske razmere v istini tako slabe, kakor se trdi, bi se to pokazalo tudi v gospodarstvenih razmerah Pruske. Mestu tega pa je prusko državnoželezniško upravnistvo v prošlem letu imelo znaten prebitek, gotovo jasno znamenje o cvetoči trgovini in prometu. Pruske finance bi bile v novem budgetu, kateri se bode deželnemu zboru koj ob otvorjenji predložil, zelo dobre, če bi jih ne krčil „državni primanjkljaj“ in tega državnega primanjkljaja bi ne bilo, če bi državni zbor ne bil skrbel s podporami za povzdigo trgovine in obrta. Iz tega sledi za državni zbor dolžnost, da popravi, kar je zamudil, da ne bodo posamične države še na dalje trpele pod njegovim negativnim delovanjem. Kakor je narodnostna misel polagoma navzlic dolgotrajnemu vstavljanju nasprotne elemente z zmagovalno močjo prošnila, tako tudi ne bode več dolgo, da se bodo gospodarstvene potrebe spoznale ter se v to storili potrebni koraki.

## Politični pregled.

### Avstrijsko-ogerska država.

V notranji politiki vlada zdaj skoro popoln mir. Le volitve v razne trgovinske in obrtne zbornice obračajo nekoliko pozornost na se. O brnski trgovinski zbornici se poroča, da je česki volilni odbor sklenil, da pošlje na upravno sodišče pritožbo zaradi uničenja zborničnih volitev ter ob jednem naprosi vladu, naj toliko časa ne razpiše novih volitev, dokler upravno sodišče ne reši te pritožbe. Ta zadeva prišla bode gotovo v državnem zboru na razgovor; fakijska opozicija je že napovedala boj, a pripoveda se tudi, da name ravajo česki poslanci o tej zadevi tudi staviti interpelacijo.

Praški list poroča, da bode vlada predložila v kratkem državnemu zboru zakon, po katerem bodo morale občine pobirati davke. Kakor znano je upravno sodišče v posamičnih slučajih odločilo, da občine niso po dozdanjih zakonih zavezane pobirati davke.

V hrvatskem saboru skončala se je včeraj generalna debata o indennitetni predlogi. Z veliko večino se je sklenilo, da se preide v specialno debato.

in pozneje (od l. 1458 do l. 1464) papež pod imenom Pij II., je bil tudi župnik v Starem trgu pri Slovenjgradci. Ko Starotržani zvedó, da so njih nekdanji, veselih burk polni župnik papež postali, podá se jih nekaj, kakor se pripoveduje, v Rim, da jim čestitajo. Ko pridejo v sobo, kjer papež tujce sprejemajo, jih Pij II. ne poznajo več. Starotržani se tolažijo s tem, da jih le nečejo takoj tu pred vsemi spoznati, a da bo že pozneje drugače. Ko se prvi Starotržan pripogne, da poljubi svete relikvije na papeževih nogah, zmajejo papež slučajno z nogo. Starotržan, mislé, da je to znamenje, da jih papež poznajo, nagovori jih prav po domače: „No, so še zmiraj tak norc, kot so pred bili?“ Na tem originalnem odgovoru spoznajo papež svoje ljube nekdanje farane, sprejmejo jih prijazno, pogostujejo celi teden ter jih konči bogato obdarovane odpustijo.

Iz šolskega in dijaškega življenja. Zunanost Eve. V šoli so čitali zgodbe sv. pisma. Katehet pokliče Radovančka. Ko ta prečita stavek: „Človeku ni dobro samemu biti, ustvariti ti hočem tovarišico“, obrne. Po nesreči zgrabi več listov naenkrat ter čita v

priповести o napravi Noetove barke naprej: „ki bo 300 črevljev dolga, 50 široka, 30 pa visoka. Namaži jo od zunaj in znotraj s smolo.“

Od goja. Velik butec. Oče so se igrali z Matijčkom. Matijček vzdigne roko k višku ter pravi: „Kaj ne, oče, kadar bodem takó-le velik, potlej ne bom več majhen?“ — „To se zná“, reko oče, „potlej boš pa že velik butec.“ — „Kaj ne, oče, tako velik, kakor ste vi“, odgovori Matijček.

Iz kmetskega in meščanskega življenja. Kako svoje grehe zvemo. Tepalovič je imel čudno navado, da je vselej, predno je šel k spovedi, pretepal svojo ženo. Ko ga nekdo vpraša po vzroku te čudne navade, mu odgovori: „Če se mislim spovedati, se ne morem takoj spomniti vseh svojih grehov, zato tepem ženo tako dolgo, da se razjezi ter mi začne naštevati vse grehe, kar sem jih od zadnje spovedi storil.“

Neprijetno voščilo. Ko je še kmete tlaka in desetina stiskala, je nek graščak svoj god obhajal in povabil tudi župana na obed. Ta je najel več ljudi in jim naročil, naj se postavijo pri gradu pod okno, in kadar bodo graščaka slišali reči: „Bog živi župana!“ naj

naj vsi zakričijo: „Žlahtnega gospoda tudi!“ Ali primeri se, da je služabnik veliko steklenico dobrega vina prinesel. Ko jo je hotel postaviti na mizo, mu pade iz rok in ze razbije. Graščak pa jezen nedostojno zakolne: „Naj te, budalo, vrag vzame!“ Hlapci pod oknom pa zaslišijo glas graščakov in na vsa usta zavpijejo: „Žlahtnega gospoda tudi, žlahtno gospó tudi in njihovega oskrbnika tudi!“

Iz obrtnijskega in trgovskega življenja. Ne preveč tirjati. V neko krčmo pride gost ter zahteva vrček piva in golaš. Pivo je bilo dobro, a v golašu najde kosček kunje. Hitro jo natakne na vilice, jezno pokliče krčmarja, pokaže mu kunjó in reče: „Krčmar, kaj ste mi to prinesli?“ Krčmar pa prav hladno odgovori: „I no, kunjá je kunjá, vsaj vender ne boste zahtevali, da vam morebiti za vaših borih deset krajcarjev celo sukunjo prinesem!“

Metlarja. Metlar svojemu tovarišu: „Ne gre mi v glavo, kako ti je mogoče, metle še boljši kup prodati, kot jaz, ki vender veje za metle kradem!“ Drugi: „Jaz kradem pa kar narejene metle.“

## Tuje dežele.

„Tribuna“ poroča, da bode Depretis takoj ob odprtju zbornice odkril prave namere italijanske ekspedicije na Rudeče morje. Vsled domene z Angleško se morejo italijanske čete le v Adenu izkrcati.

Slednja seja španjskega senata v 11. dan t. m. bila je zelo burna. Senator Silvela je vladi predbacival, da je princip avtoritete pretirala ter da se smatra nezmotljivo kakor papež. Canovas je potem zgodovinsko razmotrival dijaško vprašanje. Skušal je dokazati, da je vlada uporabila le zakon, ter zatrjeval, da so dijaške demonstracije imele političen in revolucionaren značaj, in da je bila vladna dolžnost, zatreti take demonstracije. Silvela je odgovarjal, da se prefekt ni ravnal po zakonu, predno je rabil silo. Canovas je odvrnil, da se je proti redarstvenikom streljalo. Da je konečno senat v tem vprašanju izrekel vladi zaupanje, smo že omenili.

Iz Londona se poroča, da je predvčerajm govornik sir Charles Dilke pri nekem shodu liberalcev v Kensingtonu ter omenil, da bode morda potrebno, da se vnanja naselbinska politika Angleške nekoliko spremeni, ker zdanjim razmeram po polnem ne ugaja, da se bode morala nadomestiti z drugo, zdanjim razmeram ugaajočo.

Albanasi pričeli so zopet obiskovati srbske obmejne prebivalce. Kakor se poroča iz Prokuplja je tolpa roparskih Albanasov napala srbsko Belo Polje ter odgnala vso živino čez turško mejo. Na dalje se poroča, da so čez 5. t. m. trije Albanci napali srbskega kmeta Marinka Neražića, ga umorili in oropali, zraven pa še odgnali 16 goved. Tretji napad pa so izvršili Arnavti pri Visoki ter ubili dva kmeta. Vlada ukrenila je potrebne korake, da se tem sovražnim napadom v okoliščini pride. Čudno pa je, da turška straža na meji pušča neovirano te lopove čez mejo.

Iz Yokohame se poroča, da so se nedorazumi s Korejo poravnali mirnim potom; kralj korejski se je udal zahtevam Japana. Kake so te zahteve, še ni znano.

## Dopisi.

Iz Št. Petra na Notranjskem, 13. januarja. (Izv. dopis.) Nek dopisnik iz Št. Petra v „Slov. Narodu“ z dné 21. decembra m. l. je v svojem dopisu neko velečastito osebo napadal in žalil ter zraven družih neslanostij pisal, da je nek mož kriv itd., da se ne izplača ubožcem od obrestij ustanove od umrlega Kalistra itd. Ker bi si pa velečastiti gospod, katerega dopisnik napada, mogel misliti, da je napaden od kakega člana občinskega odbora in ker nam Šentpeterčanom ni ljubo,

Iz pravniškega življenja. Izjema. Policaj: „Stojte, gospodje, vi ste ujeti! Ne veste-li, da je župan še le pred kratkim strogo zaukazal, da se mora po noči mirno domu hoditi.“ — „Res je, gospod policaj, pa mi ne gremo domu, ampak v drugo krčmo.“

Iz zdravniškega življenja. Kozé staviti ne pomaga nič. „Jaz nikakor ne verjamem, da bi kozé (osepnice) staviti kaj pomagalo“, pravi nek premeden gospodar. „Ravno lani sem dal enemu svojih otrok kozé staviti, a drugi dan pade skozi okno in pri tej priči obleži mrtev.“

Iz vojaškega življenja. Nenavadno veselje. Dva prijatelja sta sedela na klopi zunaj pred hišo. Prvi ima časnik v roki. „Zakaj tako pazljivo prebiraš imenik na vojski vbitih vojakov? Saj nimaš nobenega sina pri vojaki.“ — „Vpraša ga prijatelj. „Nimam ga ne,“ odgovori prvi, „ali če kakega znanca čitam med vbitimi, me vender le veseli.“

Iz židovskega življenja. Spekulacija. Peljali so tri žide iz mesta, da bi jih obesili. Ko pridejo k vislicam ter uže vsem trem smrtni znoj na čelu stoji, prinese kraljev odposlanec pomiloščenje za enega teh treh židov. Oni, kateremu je pomiloščenje došlo,

da bi dopisnik z imenovanim neresničnim dopisom v „Slov. Narodu“ lepo slovo v tukajšnji županiji med velečastitim gosp. S., katerega mi jako spoštujemo, razdiral, zaradi tega smo primorani, na imenovani dopis odločno odgovoriti, da imenovani dopis brez dvojbe nihče od tukajšnjega občinskega odbora in tudi nihče drugi iz Št. Petra pisal ni.

Zahtevamo pa z vso pravico, da, ako ima dopisnik kaj zoper velečastito osebo, naj se pokaže, da se ne bode zaradi skritega dopisnika druge osebe, katerim se še o tem dopisu sanjalo ni, sumičile.

Za ubožčke pa bomo brez poziva dopisnikovega uže skrbeli, da v trdi zimi zraven kraljih pevcev nekoliko zrnja dobé. Vi pa skrbite tudi za svoje zadeve nekoliko bolj in redno. Toliko za danes v obrambo.

## Razne vesti.

— (Gorák studenec v Donavi.) Iz Deutsch-Altenburga (Carnuntum) se brzojavi: Danes zjutraj opazilo je več delavcev, koji so imeli opraviti pri reguliranju Donave, da se sredi iz vode kadi. Ko se je stvar natančneje preiskovala, prepričali so se, da izvira sredi Donave žveplen studenec, kojega gorkota znaša 27° R. Veselje prebivalstva nad tem je veliko, in sicer tim večje, ker so zadnji čas na več krajih vrtali zemljo, da bi bili prišli do tacega studenca, pa se jim ni posrečilo.

— (Ogersko pravosodje.) Iz Budimpešte se poroča: Pred dvema dnevi imelo je višje sodišče disciplinarno obravnavo zoper štiri sodnijske osebe, in sicer zaradi tega, ker so vsled svoje malomarnosti zakrivile, da je neka oseba več mesecev po nedolžnem v joči zdihovala, a uže se zopet čuje podoben slučaj, ki daje žalostno podobo o tem, kako brezvestno da postopajo ogerski uradi. Te dni oglasil se je namreč nek rokodelski pomočnik z imenom Tipper pri generalnem konzulatu nemškega cesarstva ter je tu potožil, da ga je pred petimi meseci prišla policija ter ga brez pravega vzroka odvedla v zapor. Zahteval je večkrat, da naj ga zasllišijo, a vselej zastoj. Na vprašanje, zakaj ga drže v zaporu, ni dobil nikdar odgovora. Še le čez celih pet mesecev izpustili so ga, rekoč, da so se njega tikajoči spisi pogubili in da sedaj lahko gre, kamor hoče. Obžalovanja vredni človek prosil je, naj mu preskrbé potrebno obleko in kako podporo, da se zamore na pot podati, a pahnili so ga brez daljšega razgovora na cesto. Grof Berchem, nemški konzul, obdaril je reveža pred vsem s potrebno obleko, in ker je ta nanj napravil vtis, da resnico govori, naznanil je stvar načelniku državne policije, ministerskemu svetovalcu Jekelfalussyju, kojega je ob enem tudi poprosil, da naj se po nedolžnem zaprtemu dá kaka odškodnina, da bo mogel vsaj v svojo domačijo. Načelnik državne policije odgovoril je na to,

ostane mirno pri vislicah. Na vprašanje, zakaj ne gre domu, odgovori: „Čakam, da ona dva obesijo, morda kupim njih obleko.“

Iz zgodovine. Črtice iz življenja cesarja Josipa II. Mlad človek žlahtne rodovine je dobil imenitno službo in pride cesarju se zahvalit. „Presvitli cesar,“ reče, „te časti nisem vreden.“ — Josip mu odgovori: „To pač sam dobro vem; podelil sem vam to službo samo, da se vaših sitnih starišev znebite.“

Neradovoljni humor v časnikih in na katedru. V časnikih. Kdor želi svoje kosti prodati, naj jih prinese v vrtno ulice šte. 9.

Na katedru. Ujeli so Hovnika, iztrgali mu srce iz prs, vrgli mu je v glavo, a ga potem spustili.

Raznoterosti. Zaslužno plačilo. Mlad človek, ki se je prav rad v verske zadeve mešal, pripoveduje v neki družini, da se duše po smrti res selijo iz človeka v živali, ker še sam dobro pomni, ko je bil on zlato tele. Prebrisana gospa pa mladega modrijana prav dobro plača, rekoč: „Gospod, ne bojte se, razen zlatovine niste še prav nič zgubili od takrat.“

—i—

da obžaluje cel dogodek in da se je dotični uradnik, ki je to povzročil, takoj iz službe odpustil, da pa se Tipperju ne more dati nikaka podpora, ker ni nikakega fonda za to. Ostajalo ni tedaj nič drugega, kakor da je konzul revežu sam dal potrebno podporo, da se je mogel vrniti v svojo domačijo. Če pa je stvar s tem uže končana, še ni gotovo.

— (Naglost ni dobra.) Knjeginja Radziwill, soproga necega nemškemu cesarju zelo blizo stoječega generalnega adjutanta, koji se tudi nekoliko političnega vpliva pripisuje, dala je pred ne dolгим nek socialen roman v francoskem jeziku na svitlo. Knjiga se je uže razprodajala, kar pride pisateljici na misel, da se je prenačilila. Sedaj skuša celo izdajo uničiti, a polastiti se uže prodanih eksemplarov stane mnogo truda in denarja.

— (Nesreča pri igri na flauto.) Iz Marseilla se poroča: Na zatoženi klopi sedi kakih 30 let star mož, z imenom Marin, koji se izdaja za imenitnega in spretnega virtuozna na flauto. Marin je tožen, da je pri nekem izdelovalteli instrumentov izmaknil eno flauto. Na predsednikovo vprašanje, kaj da ga je nagnilo do tega zločinskega dejanja, odvrne Marin: „Moj lastni instrument prešel mi je na poti, a hotel sem tukaj koncert napraviti.“ — „No, če je temu tako,“ reče sodnik, „bode vam sodnija zelo hvaležna, ako nam eno zapiskate,“ ter mu poda flauto. Toženi pogumno pritise flauto na usta, a glasovi, katere je instrumentu izvabil, bili so taki, da so si vsi poslušalci morali ušesa zatisniti. Marin, moderni Orpheus, obsojen je bil na to na dvamesečni zapor. Odhajaje v ječo pa je še vedno zatrjeval, da je izvrsten virtuoz, a da se mu je to pot igranje le ponesrečilo.

— (Način, znebiti se konkurence.) V mestu Breslau poskusili so ondotni klobučarji na sledeči način znebiti se konkurence, ki jim prihaja od prodajalcev tako zvanih, zeló cenih „Knikker-Hats“. Nakupili so namreč veliko teh klobukov ter jih razdelili med postreščke in sploh nižje vrste ljudstvo. Na ta način, mislijo, prisilili bodo kmalu elegantnejše prebivalstvo, da bode opustilo to tako ceno pokrivalo ter začelo zopet kupovati dražje klobuke domačega izdelka. Se je li klobučarjem njih namera posrečila, ali ne, dosedaj ni znano.

— (Potres v Španiji.) Še vedno dohajajo poročila o škodi, ki jo je napravil zadnji potres v južni Španiji. Iz San-Sebastijana se „Köln. Ztg.“ poroča: V Nereji se zemlja še vedno ziblje in stresa, vsled česar se še vedno hiše podirajo. Kapela sv. Sebastijana podrta se je, ko je bilo več ljudi v njej. V selu Polilla usmrtenih je bilo 12 oglarskih rodin na ta način, da je nastal ogenj, ko so se pri potresu lesene in s slamo krite hiše podrle, kateri jih je zadušil. V Santa-Cruz zrušilo se je več hiš in cerkvá in prišlo je več ljudi pri tem ob življenje. V Periani in v ondotni okolici napravile so se v zemlji velike razpoke, in zemlja pogoltnila je več hiš in drugih poslopij. Tla, na kojih je stala vas Guevejar, premaknila so se za 22 metrov iz dosedanje leže, in reka Cogollos zapustila je dosedanje svojo strugo ter je začela drugod teči. Milodari za ponesrečene pobirajo se po vseh krajih. Tudi vlada sama storila je vse mogoče korake, da se stanje nesrečnih krajev polajša; tako jim je izbrisala vse davke in vsem svojim zastopnikom pri vnanjih državah zaukazala, da sprejemajo ter dopišljajo milodare.

— (Amerikansko.) V Ameriki obstoji društvo, kakor se bo v Evropi težko kje nahajalo, namreč „društvo za spodobno spremljevanje samice“. Ako želi kaka samica spremljevalca, treba ji je to samo naznaniti. Natanko na določenem mestu in ob določenem času pričakuje jo spodobno oblečen gospod, kateri se ji primerno pokloni ter ji ponudi roko, katero ponudbo lahko sprejme, ali tudi ne, kakor se ji ravno zdi. Spremi jo, kamor hoče in počaka jo, če treba pri gledališču, ali kjer je kak koncert, ali kaka druga veselica. Njej dano je na voljo, se li hoče s spremljevalcem podati v kak pogovor, ali ne. On ne bode nikdar pričel govora, a odgovoril bode na vsako vprašanje po njegovi moči pametno. Vitežki svoj posel izvršuje z vso točnostjo in damo spremlja, ako ta želi, celó v salon, in se tam izdaja, kakor je njej ljubše, ali za njenega brata ali bratranca, ali celó njenega čestilca. Troške se vé, da le ona poplača. — Ni li to res amerikansko?

— (Hajduk ubit.) Iz Belgrada se poroča: Pretekli teden ubili so kmetje v vasi Rajkovac znamenitega roparja Demetra Blagojeviča, za kojega glavo je bila razpisana svota 100 cekinov. Pred nedolгим časom obojen je bil Blagojevič v težko ječo na 20 let, a dasi so zelo skrbno nanj pazili, posrečilo se mu je bilo vse eno, znebiti se železja, v koje je bil vkovan, ter iz ječe pobegniti.

## Domače stvari.

— (Deputacija „Matiče Slovenske“) poklonila se je včeraj premil. gospodu knezovladiki dr. Missiji ter mu izročila Spomenik in knjige za 1884. l. V deputaciji so bili: prvomestnik g. Grasselli, načelnik gospodarskega odseka g. dr. Zupanc in načelnik književnega odseka g. J. Maru. Premil. gospod knezovladika vzprejel je preprijazno deputacijo ter izrekel, da bode vsikdar po svojih močeh podpiral to koristno društvo.

— (Čitalnica kranjska) priredi v letošnjem predpustu naslednja plesa: Dne 1. februarija sijajni („Vodnikov ples“) in dne 5. februarija, t. j. na pustno nedeljo, maskerado. Razen tega prepustila je čitalnica „prostovoljni požarni brambi kranjski“ za 25. dan januarja svoje prostore, v katerih priredi le-ta svoj ples, k kojemu imajo vsi čitalnični udje pristop.

— („Slovensko pevsko društvo“) v Ptuij imelo je prvo sejo odborovo in izvoljeni so bili naslednji gg.: Stanko Pirnat (predsednik), dr. Fran Gross (podpredsednik), Ivan Strgar (blagajnik), Toma Romih (knjižničar) in Anton Porekar (tajnik). Pevovodjem bil je začasno izvoljen gosp. Josip Steinberger, učitelj godbe in čitalniški pevovodja v Ptuij. Letošnje jesen bode v Celji shod pevcev in tedaj se priredi tudi koncert.

— (Včerašnji železniški vlaki) imeli so vsi več ali manj zamude zaradi obilega snega.

— (Zakasnenje vlakov.) Dne 14. t. m. zakasnili so se vsled zametov sledeči vlaki, ki so bili namenjeni z Dunaja v Trst, in sicer: poštni vlak št. 10 za 20 minut, poštni vlak št. 8 za 55 minut in kurirni vlak št. 2 za 2 uri 20 minut. Dalje od vlakov, odhajajočih iz Trsta na Dunaj: poštni vlak št. 7 za 22 minut, poštni vlak št. 9 za 55 minut in kurirni vlak št. 1 za 30 minut. Od vlakov, ki so šli iz Trebiža na Ljubljano, zakasnil se je poštni vlak št. 2015 za 34 minut, poštni vlak št. 2013 za 55 minut in poštni vlak št. 2017 za 3 ure.

— („Ljudska knjižnica.“) Ravno kar došel nam je v roke I. zvezek „Ljudske knjižnice“, katera je jela izhajati pod uredništvom g. Lavoslava Kordeža v Leonovi tiskarni v Mariboru. „Ljudska knjižnica“ namenjena je, kakor se čita v predgovoru prvega zvezka, prostemu ljudstvu, posebno pa odrasli mladini, kateri je živo potrebno, da se uči gladke, pravilne slovenščine ter se z berilom zabava in izobražuje. „Ljudska knjižnica“ izhajala bode na lepem papirju in v prijetni vnanji obliki vsak mesec v dveh po štiri tiskane pole obsežajočih snopičih ter prinašala v vsakem snopiču po jedno povest. Prvi snopič prinaša povest „Mladi Ladislav“, katero je po K. Landsteinerjevi „Der Grossbauer“ prosto poslovenil J. S. Gombarov. Cena „Ljudski knjižnici“ je tako nizka, kakor nobeni slovenski knjigi, stane namreč za četrt leta 48 kr., za pol leta 90 kr., za vse leto 1 gold. 70 kr. s poštino vred. Posamezni snopiči pa se dobivajo s poštino za 8 kr., brez poštine za 6 kr. Pozneje govorili bodemo morda še obširneje o tem podjetji, za danes le prav toplo priporočamo svojim čitateljem to knjižico v obilo naročevanje.

— (Slepar.) Iz Maribora se poroča: V nedeljo zvečer zaprli so nekega mladega moža, kateri je uže blizu dva meseca stanoval v hiši gospoda F. Staudingerja v Wilandovi ulici. Oblačil se je vedno zelo elegantno, postave je bolj majhne, vender lepa prikazen. Dejal je, da se imenuje Edvard Friedrich, njegova ljubica pa, s katero je izven hiše le kakor slučajno se sešel, se je imenovala Alojzija Wurga iz Trenčina. Ta gospod Friedrich izvršil je tukaj več goljufij, trgovcem izvalil je blago, katero pa nikdar plačal ni. Ko so ga zaprli, izkazati je moral svojo identiteto;

pokazalo se je, da je gospod Friedrich oni iz dolge kriminalne pravde lanskega leta znani vseučiliški profesor dr. Ed. Neminar, kateri je bil zaradi velikih goljufij obsojen v šestmesečno ječo ter izgubil ob enem profesorsko službo. Bil je delj časa na Dunaji, kjer je imel najlepše konje ter je zahajal vedno le v najboljše kroge.

— (Loterija „Narodnega doma.“) Pri zrebanji dobitkov „Narodnega doma“ zadele so nadalje dobitke naslednje številke: 49454 65891 94692 50364 82384 2471 27027 97839 22498 67890 3510 14987 90509 6831 74952 93039 50894 99169 44017 30398 70839 34904 39812 20796 55646 66039 77875 17651 44054 48905 24571 72934 45308 63136 26547 83856 78486 17411 91987 33494 52314 25840 25562 61718 6782 81853 75267 64916 98760 97056 82291 68883 95472 14022 1556 7653 88165 10648 17125 13385 3720 94355 71967 90921 20204 41387 2560 56015 36885 28141 54446 61407 88336 73223 20379 52829 82747 93208 56990 21162 29380 58948 46657 46005 70960 29534 34887 98789 57785 84247 16066 82878 54467 36897 26627 97873 32833 89288 1594 65218 4588 84278 39760 35269 87448 8345 11440 11500 92087 17228 52875 11752 71468 15284 65250 86117 2328 95272 42673 99760 62577 17019 9391 46792 2853 25430 93311 83020 49330 53662 76154 61539 13355 82595 48196 89411 53427 79078 86072 30099 22490 93447 8574 79511 20778 29227 4237 20703 92642 9527 42320 56480 18929 66519 69624 82219 26650 59324 32807 31219 81302 17542 16805 78730 54226 18363 87618 95991 74416 68478 67996 72736 96177 86510 26332 49804 41395 90610 68912 50415 28037 3435 51125 85655 21662 96840 56212 88362 6039 18372 89349 1838 4221 55233 87890 17467 71615 14713 74624 35491 29824 71912 86527 82348.

## Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Berolin, 14. januarja. „Post“ pripoveduje, da se bode potrojila carina za pšenico, oves in ječmen, in podvojila za rž.

Pariz, 14. januarja. „Temps“ poroča iz Kahire, da je Mahdi vzprejel Wolseleyeve pogoje; Angleži gredo neovirano v Kartum.

London, 14. januarja. Včeraj je med močnim viharjem obilo snežilo; poroča se o nezgodah, katere so zadele ladije na morji; 50 oseb je baje pri tem našlo smrt.

## Telegrafično borzno poročilo

z dne 15. januarja.

|                                          |        |
|------------------------------------------|--------|
| Jednotni drž. dolg v bankovcih . . . . . | 83.20  |
| „ „ „ srebri . . . . .                   | 83.95  |
| Zlata renta . . . . .                    | 105.55 |
| 5% avstr. renta . . . . .                | 98.35  |
| Delnice narodne banke . . . . .          | 862.—  |
| Kreditne delnice . . . . .               | 296.50 |
| London 10 lir sterling . . . . .         | 123.75 |
| 20 frankovec . . . . .                   | 9.79   |
| Cekini c. kr. . . . .                    | 5.80   |
| 100 drž. mark . . . . .                  | 60.30  |

## Tujci.

Dne 13. januarja.

Pri Maliči: Löwy, Wirth, Pollak, Eckstein, trgovci, z Dunaja. — Raudnitzki, trg. potovalec, iz Kaniže. Pri Slonu: Blumenthal, Löwenbein, Deutsch, trgovci, z Dunaja. — Aufmuth, trgovec, iz Grada. Pri Avstr. carji: Emmerich, civil. tehnik, iz Gorice. — Rainer, fabr. delavec, iz Ljubljane. Pri Južnem kolodvoru: Vaulich in Sandairerch, zasebnici, iz Beljaka. — Gergič s hčerko iz Divače. — Rainer s soprogo iz Gor. Dravburga.

## Umrli so:

Dne 14. januarja. Franciska Premk, hči his. posestnika, 7 l., Gruberjeve ulice št. 7, davica.

V civilni bolnici:

Dne 12. januarja. Josip Koščak, gostač, 62 l., vnetje rebrače. — Lovro Prestopnik, delavec, 28 l., prsna hiba.

## Tržne cene.

V Ljubljani, 14. januarja.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 18 kr., domače 6 gld. 50 kr.; rž 5 gld. 4 kr.; ječmen 4 gld. 55 kr.; oves 2 gld. 92 kr.; ajda 4 gld. 55 kr.; proso 5 gld. 69 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 86 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 84 kr., špeh po 54 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 3 1/2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 74 kr., svinjina 52 kr., drobniško po 36 kr. — Piške po 50 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 69 kr., slame 1 gld. 51 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 80 kr.; mehkih 5 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišču) 24 gld., belo 20 gld.

## Meteorološko poročilo.

| Dan      | Čas opazovanja | Stanje barometra v mm | Temperatura | Vetrovi  | Nebo  | Močina v mm |
|----------|----------------|-----------------------|-------------|----------|-------|-------------|
| 14. jan. | 7. zjutraj     | 721.36                | — 0.8       | bzv.     | megla | 3.70        |
|          | 2. pop.        | 723.84                | + 1.8       | vzh. sl. | obl.  | snež        |
|          | 9. zvečer      | 727.12                | + 0.4       | bzv.     | obl.  |             |

V našem založništvu je izšlo:

## Odkritje Amerike.

Predelal H. Majar.

Trije deli — 436 strani, 8°. Vsi trije zvezki v platno skupe vazani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zvezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

O tej knjigi piše prvi naš leposlovni list „Ljubljanski Zvon“:

„Lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti naše bode za tegadel hvaležen franciskanskemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo priredil slovenski mladini. Te dni je prišla na svetlo v Ljubljani pri Bambergu in ves naslov jej je: „Odkritje Amerike.“ Predelal H. Majar. Poučno zabavna knjiga v treh delih o I. Kolumbu, II. Kortesu, III. Pizaru. Papir je, kakor se taki knjigi spodobi, močan, tisk lep, pravilen in razločen, vsa vnanja oblika prijetna in prikupljiva in tudi cena blizu 30 tiskovnih pol obsežni, trdno v platno vezani knjigi ne previsoka. Ako se ozremo po naši književnosti, pritegniti moramo, da razven Ciglar-Tomišičeve „Sreče v nesreči“ ne poznamo knjige, ki bi tako prijala mladim slovenskim bralcem, kakor Majarjevo „Odkritje Amerike.“ Preverjeni smo, da se ta lepa knjiga skoro udomači po slovenskih hišah in šolskih knjižnicah.“

Dobiva se pri

Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bambergu  
v Ljubljani.

## Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-  
lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova  
knjigarna v Ljubljani.

## Vozni nakladni listi

dobivajo se v tiskarni

Kleinmayr & Bamberg

v Ljubljani.